

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 36.392/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 12 januari 2004 door de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en het Vlaamse hoger onderwijs ondertekend te Den Haag op 3 september 2003", heeft op 23 januari 2004 het volgende advies gegeven:

1. Het om advies voorgedragde voorontwerp van decreet strekt tot goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Vlaamse Gemeenschap van België inzake de accreditatie van opleidingen binnen het Nederlandse en het Vlaamse hoger onderwijs, ondertekend te Den Haag op 3 september 2003.

Dit verdrag houdt de oprichting in van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie. Deze accreditatieorganisatie heeft als taak zowel de Nederlandse als de Vlaamse opleidingen in het hoger onderwijs te accrediteren of, in voorkomend geval, te onderwerpen aan de toets nieuwe opleiding. Voor de Vlaamse Gemeenschap is deze accreditatieorganisatie aldus het accreditatieorgaan bedoeld in artikel 56 van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen.

Het verdrag regelt ook de inrichting en organisatie van de Accreditatieorganisatie, de wijze waarop de organisatie haar taak moet uitvoeren, alsook de financiering van de organisatie.

2. Gelet op de relatieve onveranderlijkheid van een verdrag ⁽¹⁾, verdient het aanbeveling in een verdrag slechts die bepalingen op te nemen die op het internationaal vlak bij onderlinge overeenkomst tussen de verdragsluitende partijen dienen te worden vastgesteld. Bepalingen waarvan het vaststellen aan de verschillende verdragspartijen kan worden overgelaten, dienen zo veel als mogelijk uit de verdragsteksten te worden geweerd.

Het verdrag waarvan het voorgedragde ontwerp de goedkeuring beoogt, bevat een aantal bepalingen die opdrachten bevatten voor de Vlaamse minister bevoegd voor hoger onderwijs (zie de artikelen 5, 2° en 5°, 12, 15 en 17) of voor de Vlaamse regering (artikel 10, 3°). Een aantal van deze opdrachten betreffen het nemen van

---

⁽¹⁾ Krachtens artikel 56 van het verdrag van Wenen van 23 mei 1969 inzake het verdragenrecht, goedgekeurd bij de wet van 10 juni 1992, is bij een verdrag dat geen bepalingen bevat aangaande zijn beëindiging en niet voorziet in opzegging of terugtrekking, opzegging of terugtrekking niet toegelaten, tenzij a) vaststaat, dat de partijen de bedoeling hadden de mogelijkheid van opzegging of terugtrekking toe te laten of, b) het recht op opzegging of terugtrekking uit de aard van het verdrag kan worden afgeleid. Indien opzegging of terugtrekking mogelijk is, dient het voornemen daartoe ten minste twaalf maanden tevoren kenbaar te worden gemaakt.

reglementaire besluiten, namelijk het regelen van de rechtspositie van de Vlaamse leden van het Bestuur van de Accreditatieorganisatie, de bekrachtiging van de beoordelingskaders, het bepalen van de tarieven voor het verlenen van accreditaties.

Door hun opneming in het verdrag en door de relatieve onveranderlijkheid van de verdragsbepalingen zouden deze bevoegdheidstoewijzingen van de kant van de Vlaamse Gemeenschap in beginsel niet eenzijdig meer gewijzigd kunnen worden ⁽²⁾.

Aangezien het in de eerste plaats zaak van de bevoegde organen van de Vlaamse Gemeenschap is om met inachtneming van de terzake toepasselijke beginselen op elk gewenst moment te bepalen welke bevoegdheden op welk niveau worden uitgeoefend, is het ten zonerste aan te bevelen dergelijke bevoegdheidstoewijzingen niet in het verdrag op te nemen. Dat kan eenvoudig door, bijvoorbeeld wat de bekrachtiging van de beoordelingskaders betreft, in het verdrag te bepalen dat deze kaders voor de Vlaamse Gemeenschap zullen worden bekrachtigd door het daartoe in de interne rechtsorde aangewezen orgaan.

3. Luidens artikel 1, tweede lid, van het verdrag kunnen de verdragsluitende partijen, elk voor zich ⁽³⁾ doch na overleg, de Accreditatieorganisatie belasten met bijkomende opdrachten die de hoofdplicht ondersteunen of aanvullen.

Het toekennen van deze bijkomende opdrachten dient uiteraard te gebeuren in overeenstemming met de internrechtelijke regelgeving, wat betekent dat daarover in eerste instantie door de decreetgever moet worden beslist, maar dat ook de regering daartoe kan worden gemachtigd.

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is het de regering als zodanig die de verordeningen maakt en de besluiten neemt die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn. En uit de artikelen 68, 69 en 87, § 1, van diezelfde bijzondere wet volgt dat de regering zelf haar werkwijze regelt en dat zij, onverminderd de door haar zelf toegestane delegaties, collegiaal beraadslaagt. Op grond van de tekst van het verdrag echter zou, wat de aan de minister toegewezen bevoegdheden betreft, de regering geen beslissingsrecht meer hebben en ook niet meer kunnen terugkomen op de delegatie aan de minister. Dat kan bezwaarlijk in overeenstemming geacht worden met de voornoemde bepalingen van de bijzondere wet.

⁽²⁾ Zie artikel 15, derde lid, van het verdrag.

4. In het licht van het legaliteitsbeginsel in onderwijszaken kan het bepalen van de tarieven voor het verlenen van de accreditatie en voor het uitvoeren van de toets nieuwe opleiding, door de decreetgever niet zonder meer aan de regering - laat staan aan de minister - worden overgelaten (zie artikel 15 van het verdrag).

Deze tarieven kunnen worden beschouwd als een essentieel element van de regeling van de inrichting, erkenning en subsidiëring van het (hoger) onderwijs. De accreditering is immers een noodzakelijke voorwaarde voor het kunnen verlenen van de graden van bachelor en master.

Om in overeenstemming te zijn met artikel 24, § 5, van de Grondwet, zou deze delegatie door de decreetgever beperkt dienen te worden, bijvoorbeeld door minima en maxima te bepalen of criteria voorop te stellen op grond waarvan de tarieven mochten worden vastgesteld.

De kamer was samengesteld uit

de Heren

M. VAN DAMME,

kamervoorzitter,

J. BAERT,
J. SMETS,

staatsraden,

A. SPRUYT,

assessor van de afdeling wetgeving,

Mevrouw

A. BECKERS,

griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. W. PAS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME